

באופן אחר פרשתי משנה זו וגדפם בזהיבור „תורה

מליון" בהוצרת ד' משנה שניה סימן י"ט :

סופג את הארבעים. לשון זה הוא מוזכר בכל הש"ס בלי

מספר על מה שהכוונה לוקה ארבעים . נלע"ד

לבאר למה בחרו חכמ"ל הלשון סופג תחת לוקה. כי מבואר

במשנה במס' זו פ"ג מי"א שכל מי שמחויב מלקות יאמדין

אותו מתחלה. כמה מלקות הוא יכול לקבל לפי מהות גופו

החזק הוא או חלש. הלשון „סופג" הוא מה שאדם מקבל

על עצמו. כמבואר במשנה אבות. בד' מדות ציושנים לפני

הכמים ספוג שסופג את הכל. שפרשו שמקבל הכל עיי' בהרע"ב

שם. לכן לקחו הלשון „סופג" שמשערין ואומדים. כמה הוא

יכול לקבל. כמה הכחות מן המספר של ל"ט :